୨୬-୧୦-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ତା'ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ମହାବୀର ସନ୍ତାନମାନେ କେଉଁ କଥାକୁ ଖାତିର କରିବାର ନାହିଁ? କେବଳ କେଉଁ ଗୋଟିଏ ଚେକିଙ୍ଗ୍ କରି ନିଜକୁ ଠିକ ରଖିବାକୁ ହେବ?

ଉ□ର:- ଯଦି କେହି ପବିତ୍ର ହେବାରେ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି ତେବେ ତୁମକୁ ତା' ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । କେବଳ ଚେକ୍ (ଯା□) କର ଯେ ମୁଁ ମହାବୀର ଅଟେ ତ ? ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଠକୁ ନାହିଁ ତ ? ମୋ ଭିତରେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃ□ ରହୁଛି ? ମୁଁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିଛି ? ମୋ ଭିତରେ କ୍ରୋଧ ନାହିଁ ତ ? ଯାହା ଅନ୍ୟକୁ କହୁଛି ତାହା ନିଜେ କରୁଛି ତ ?

ଗୀତ:- ତୁହ୍ମେ ପାକେ ହମନେ ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏଥିରେ କହିବାର କିଛି ନାହିଁ, ଏହା ବୁଝିବାର କଥା । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଦେବତା, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ବାବା ଆସି କହୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, କାମ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ପିଲାମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିଛି— ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ବର୍ସା ନେଉଛୁ, ଯାହାକୁ କେହି ଛଡାଇ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ତାକୁ ଅଦ୍ୱୈତ୍ୟ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯିବ । ପୁଣି ପରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ବା ଅନ୍ୟର ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଭାରତକୁ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିର୍ବିକାରୀ କରୁଛୁ । ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ କହିବେ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଲେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ ଯେ, ଭାରତ ଯାହାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ବିକାରୀ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛୁ । ବାବା ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ନୋଟ୍ କରି ତା' ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଲେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ଏମିତି କ'ଣ ସବୁ ଲେଖିବା ଦରକାର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଭାରତ ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା ? ସେତେବେଳେ ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ନଥିଲା । ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି— ବାବା ଏବେ ଆମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିକାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ— ମୁଁ ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇଛି ? ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଠକୁ ନାହିଁ ତ ? ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଈଶ୍ୱର କ'ଣ ଆମକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି କି । ତୁମ ମୁଖରୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ପବିତ୍ର କରିଲାବାଲା ପତିତ-ପାବନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଭାରତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହଯାଉଥିଲା । ଇଏ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ସେଠାରେ ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ହୋଇଥିବେ, ସେଥିପାଇଁ ତ ସମଗ୍ର ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଛି ନା । ଏବେ ଏହା ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଡି ଚିତ୍ର ବହୁତ ଭଲ ଜିନିଷ ଅଟେ । ଭଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଚିତ୍ର ଉପହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବ । ବଡ-ବଡ ଲୋକଙ୍କୁ ବଡ ଉପହାର ମିଳିଥାଏ ନା । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିଏ ବି ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଏପରି ଉପହାର ଦେଇପାରିବ । ଉପହାର ଦେବା ପାଇଁ ଜିନିଷ ସବୁବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁଛି । ତୁମ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ । ସିଡିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଆମେ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ— ଏହା ମନେ ରହିବା ଦରକାର । ଏହା ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ ନା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ବାବା ୮୪ ଜନ୍ମର କଥା ଶୁଣାଇ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ପୁଣି ଏହାଙ୍କର ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ରଖୁଛି । ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ରଚନା କରୁଛି । ନଚେତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଆଡୁ ଆଣିବି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ବିଷୟରେ କେବେ ଶୁଣିଛ କି ? ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭଗବାନ ହିଁ କରିବେ । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । କାହାକୁ ପୋଷ୍ୟ କରାଗଲେ ନାମ ବଦଳାଇ

ଦିଆଯାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିଥା'ନ୍ତି ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଭୁଲି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ପରିବାର, ଘର ଆଦି ମନେ ପଡିଥାଏ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ସେସବୁ ପ୍ରତି ତୁମର ବୈରାଗ୍ୟ ରହିଛି କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ମନେ ପକାଇବା । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସବୁ କିଛି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଯଦି ପଚାରିବ ଘର ଦ୍ୱାର କିପରି ଛାଡିଲ ତେବେ ସେମାନେ କିଛି କହିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପଚରାଯାଏ— ଆପଣଙ୍କର କିପରି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଲା, ଆମକୁ ଶୁଣାଇଲେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବୁ । ତୁମେ ଟେମ୍ପଟେସନ୍ (ପ୍ରଲୋଭନ) ଦେଉଛ ଯେ ପବିତ୍ର ହୁଅ, ବାକି ତୁମର ସବୁ କିଛି ମନେ ଅଛି । ଛୋଟ ବୟସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସବୁ କହିପାରିବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । କିପରି ଏମାନେ ସବୁ ଡ୍ରାମାର ଅଭିନେତା ହୋଇ ପାର୍ଟ ବଜାଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଳିଯୁଗୀ କର୍ମବନ୍ଧନ ତୁଟିଯିବ । ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ସେଠାରୁ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କର ନୂଆ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡି ହେବ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଭଲ-ଭଲ ପଏ□ସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଭାରତବାସୀ ଯେତେବେଳେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ, ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ପୁଣି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ପୁଣି ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବା ପାଇଁ କେହି ଦରକାର । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବା ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ତ ସେହି ପିଲାମାନେ ଅଟ ନା । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ମଧ୍ୟ ସେହି ବାବା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢାଇ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ଦେଇଥିଲି ଏବଂ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି କରୁଥିବି । ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା କିଛି ହେଲା, ବିଘ୍ନ ପଡିଲା, ପୁଣି ମଧ୍ୟ ପଡିବ । ଜୀବନରେ କ'ଣ କ'ଣ ହେଉଛି, ମନେ ତ ରହୁଛି ନା । ଏହାଙ୍କର ତ ସବୁକିଛି ମନେ ଅଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଗାଉଁଲିଆ ପିଲା ଥିଲି ପୁଣି ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ ହେଲି । ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଗାଁ କେଉଁଠୁ ଆସିବ— ଏକଥା ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ବ□ମାନ ତୁମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଗାଁ ସଦୃଶ ଅଟେ ନା । କେଉଁଠି ବୈକୁଣ୍ଠ, କେଉଁଠି ଏହି ନର୍କ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବଡ-ବଡ ମହଲ କୋଠାବାଡି ଆଦି ଦେଖି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ତ ମାଟି-ପଥର ଅଟେ, ଏହାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ହୀରା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିଚାର କର ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର ସୁନାର ମହଲ କିପରି ଥିଲା । ସେଠାରେ ତ ସବୁ ଖଣିଗୁଡିକ ଭରପୁର ହୋଇ ରହିବ, ଢେରକୁ ଢେର ସୁନା ରହିବ । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି କେବେ କେବେ ଝାଉଁଳି ପଡୁଛ ତେବେ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି— ଏପରି ବହୁତ ରେକର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୀତ ରହିଛି ଯାହାକି ତୁମକୁ ତୁରନ୍ତ ଖୁସି କରିଦେବ । ସାରା ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ କେବେ କେହି ଛଡାଇ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ଆମେ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ରାଜାର ସନ୍ତାନ ଜାଣିଥାଏ ଯେ ମୁଁ ଏହି ହଦର ରାଜତ୍ୱର ଉ□ରାଧିକାରୀ ଅଟେ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍— ମୁଁ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ଉ□ରାଧିକାରୀ ଅଟେ । ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଉ□ରାଧିକାରୀ ହେଉଛୁ । ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯାହାଙ୍କର ଉ□ରାଧିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯୋଗ ନ କରିଲେ ଉ□ରାଧିକାରୀ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯୋଗ କରିଲେ ପବିତ୍ର ହେବ ତେବେ ଯାଇ ଉ□ରାଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଡବଲ ମୁମକୁଟଧାରୀ ହେଉଛୁ । ପୁଣି ଜନ୍ମ ପରେ ଜନ୍ମ ଆମେ ରାଜତ୍ୱ କରିବୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବିନାଶୀ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମ ନିକଟରେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ଧନ ରହିଛି । ତୁମକୁ କେତେ ବଡ ଲଟେରୀ ମିଳୁଛି । କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଫଳ ମିଳୁଛି ନା । ଯଦି କେହି ବଡ ରାଜାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ ତେବେ ବଡ ହଦର ଲଟେରୀ କୁହାଯିବ । ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟଧାରୀ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ତ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଦ୍ୱି-ମୁକୁଟଧାରୀ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କାହାର ରାଜତ୍ୱ ନଥାଏ । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମମାନେ ପରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିବା ରାଜାମାନେ ବିକାରୀ ହେବା କାରଣରୁ ମତଭେଦରେ ଆସି ରାଜ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡ-ଖଣ୍ଡ ବା ଅଲଗା କରି

ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର କର୍ମଫଳ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଯିଏ ସେବା କରିବ, କର୍ମ କରିବ ତା'ର ରିଟର୍ଣ୍ଣ (ପ୍ରତିଫଳ) ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସେହିପରି ମିଳିବ । ତେଣୁ ଭଲ କର୍ମ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ଯଦି ବୁଝିପାରୁ ନାହଁ ତେବେ ଶ୍ରୀମତ ନେବା ଦରକାର । ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବାରମ୍ବାର ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେପରି ପ୍ରାଇମିନିଷ୍ଟର ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ଜାଣୁଛ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ କେତେ ପୋଷ୍ଟ ଆସୁଥିବ । କିନ୍ତୁ ସେ କେବେହେଲେ ଏକା ପଢୁନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପୋଷ୍ଟକୁ ଦେଖନ୍ତି । ଯିଏ ପୁରା ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥିବେ, ପ୍ରଥମେ ସେ ପାସ୍ କଲେ ଯାଇ ପ୍ରାଇମିନିଷ୍ଟରଙ୍କ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ରଖାଯିବ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ପତ୍ରର ତୁରନ୍ତ ଉ□ର ଦିଆଯାଇଥାଏ । ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ୟାଦପ୍ୟାର ଲେଖି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଜଣ-ଜଣଙ୍କୁ ଅଲଗା-ଅଲଗା ପତ୍ର ଲେଖିବା, ଏକଥା ତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ,ବହୁତ ମୁସକିଲ୍ ହେବ । ପିଲାମାନେ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି— ଓହୋ ! ଆଜି ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ଚିଠି ଆସିଛି । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରେସ୍‌ପଣ୍ଡ୍ (ପ୍ରତ୍ୟୁ□ର) ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ମାତାମାନେ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଖୁସିରେ ଗଦ୍-ଗଦ୍ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଓହୋ ! ମୁଁ ବନ୍ଧନରେ ଅଛି । ବେହଦର ବାବା ମୋତେ କିପରି ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି । ନୟନରେ ରଖିଛନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ପତିକୁ ପରମାତ୍ମା ଭାବିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ପତିଙ୍କର ଚିଠି ଆସିଲେ ତାକୁ ଚୁମ୍ବନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପତ୍ରକୁ ଦେଖି କେତେକ ସନ୍ତାନଙ୍କର ଖୁସିରେ ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରୀ ଉଠିଥାଏ । ପ୍ରେମର ଲୁହ ଆସିଯାଇଥାଏ । ଚୁମ୍ବନ କରିଥା'ନ୍ତି ଆଖି ଉପରେ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ପତ୍ର ପଢିଥାନ୍ତି । ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ମାତା ବା କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାୟା ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଇଥାଏ । କେହି କେହି ଭାବନ୍ତି ମୋତେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭାରତ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା ନା । ଏବେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାର ଥିବ, ସେହିମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ— କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ଲାନ୍ ରହିଛି ନା । ଗୀତାର ଯୁଗ ଚାଲିଛି । ଗୀତାର ହିଁ ପୁରୁଷୋ□ମ ଯୁଗର ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ତୁମେ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଲେଖ— ଏହା ପୁରୁଷୋ□ମ ଗୀତାର ଯୁଗ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ କି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳି ନୂଆ ହେଉଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି— ବେହଦର ବାବା ଯିଏକି ଆମର ଟିଚର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ । ଭଲ ଭାବରେ ପଢିଲେ ଦ୍ୱି-ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜା ହେବ । ଏହା କେତେ ବଡ ସ୍କୁଲ୍ ଅଟେ । ବ□ମାନ ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ସେଠାରେ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିବେ । ରାଜତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ଯେଉଁମାନେ କମ୍ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ପଛରେ ଆସିବେ । ଯିଏ ଯେପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେହି ଅନୁସାରେ ସେ ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ । ଏସବୁ ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । ଏହି ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ରିପିଟ୍ (ପୁନରାବୃ□) ହେଉଛି ନା । ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଏଥିରେ ଯଦି କେହି ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି ତେବେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଖାତିର କରିବାରୟ ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଦି ଖଣ୍ଡ ରୁଟି ତ ମିଳିପାରିବ ନା । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର ତେବେ ଯାଇ ମନେ ରହିବ । ବାବା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଉଦାହରଣ ଦେଉଛନ୍ତି— ପୂଜା କରିବା ସମୟରେ ଯଦି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲା ତେବେ ନିଜର କାନ ଧରି, ଚାପୁଡା ମାରୁଥିଲି । ତେବେ ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଯୋଗର କଥା ରହିଛି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ରହିଲେ ନିଜକୁ ଚାପୁଡା ମାରିବା ଦରକାର । ମାୟା ମୋ ଉପରେ କାହିଁକି ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛି । ମୁଁ କ'ଣ ଏତେ କ□ା (ଦୁର୍ବଳ) । ମୋତେ ତ' ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ନିଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ପଚାର ମୁଁ ଏହିଭଳି ମହାବୀର ଅଟେ ତ ? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମହାବୀର କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ବହୁତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବା ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳିବ । ନିଜର ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ରେସ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଆମ ପାଖରେ ହିଁ କ୍ରୋଧ ଥିବ ତେବେ ଅନ୍ୟକୁ କିପରି କହିବା ଯେ କ୍ରୋଧ କର ନାହିଁ । ଏହା ତ ସତ୍ୟତା ହେଲା ନାହିଁ ନା । ଲଜ୍ୟା ଆସିବା ଦରକାର । ଆମେ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଥିବା ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଥିବେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତଳେ ରହିଯାଉଥିବା ।

ଏହାକୁ କ'ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କୁହାଯିବ । (ପଣ୍ଡିତର କାହାଣୀ) ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ତୁମେ ଏହି ବିଷୟ ସାଗରରୁ କ୍ଷୀର ସାଗରକୁ ଚାଲିଯାଉଛ । ବାକି ଏହିସବୁ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପୁନରାବୃ□ କରୁଛନ୍ତି । ଭ୍ରମରୀର ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅଟ ନା— ବି.କେ., ଏମାନେ ହେଲେ ସତ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚୟ ଏଠାରେ ଥିବେ ନା । ସେଠାରେ କ'ଣ ଥିବେ କି । ତୁମକୁ ବହୁତ ହୁସିଆର ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କର ପ୍ଲାନ୍ ହେଉଛି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରିବା । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଲେଖା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଗୀତାର ଭଗବାନଙ୍କର ଏହା ପ୍ଲାନ୍ ଅଟେ ନା । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛୁ ଚୁଟୀ । ଏହା କ'ଣ କେବଳ ଜଣଙ୍କର କଥା କି ! ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ପିତା ବ୍ରହ୍ମା, ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଚୋଟୀ (ସର୍ବୋଚ୍ଚ) ହେଲେ ନା । ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ପିତା । ବ□ମାନ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବହୁତ ବଡ କୁଟୁମ୍ବ ହୋଇଥିବ ନା । ଯାହାକି ତୁମେ ପୁନର୍ବାର ଦୈବୀ କୁଟୁମ୍ବରେ ଆସୁଛ । ବ□ମାନ ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛ କାହିଁକି ନା ଲଟେରୀ ମିଳୁଛି । ତୁମର ବହୁତ ନାମ ରହିଛି । ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍, ତୁମେ ହିଁ ଶିବଙ୍କର ଶକ୍ତି ସେନା ଅଟ ନା । ସେମାନେ ତ ସବୁ ନକଲି ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ରହିଥିବା କାରଣରୁ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ମେହନତ ଲାଗୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ନିର୍ମିତ ଅଟେ । ଏଥିରେ ମୋର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ମୁଁ ହେଉଛି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ! ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛ । ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଚୁମ୍ବକ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା, ସେହିଁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସି ଅଥବା ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ଉ□ରାଧିକାରୀ ହୋଇଛୁ, ତେଣୁ ଯାହାଙ୍କର ଉ□ରାଧିକାରୀ ହୋଇଛ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପଡିବ ଏବଂ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ବାବା ଶିଖାଉଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତିପାଦରେ ଶ୍ରୀମତରେ ନେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିବା ଉତ୍ଥାନ ଅବସ୍ଥାର ଅନୁଭବୀ ବିଶ୍ୱ ପରିବ□କ ହୁଅ ।

ବ□ମାନ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମାନସିକ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିଶ୍ୱ ପରିବ□ନର ନିମି□ ହେବାକୁ ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ବ□ମାନ ମନର ଗୋଟିଏ ବି ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା ତେବେ ବହୁତ କିଛି ହାରିଦେଲ, ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ମନେ କର ନାହିଁ । ବ□ମାନ ସମୟରେ ସଂକଳ୍ପର ହଲଚଲକୁ ମଧ୍ୟ ବଡ ହଲଚଲ୍ ରୂପରେ ଗଣା ଯାଉଛି କାହିଁକି ନା ଏବେ ସମୟ ବଦଳି ଗଲାଣି । ପୁରୁଷାର୍ଥର ଗତି ମଧ୍ୟ ବଦଳି ଗଲାଣି ତେଣୁ ସଂକଳ୍ପରେ ହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇବା ଦରକାର । ଯେତେବେଳେ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଏତିକି ଧ୍ୟାନ ରଖିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ନିଜର ଉତ୍ଥାନ ଅବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱ ପରିବ□କ ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କର୍ମରେ ଯୋଗର ଅନୁଭବ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମଯୋଗୀ ହେବା ।